

[Nina Andersen.]

Det synes at være undgået de pågældendes opmærksomhed, at det samråd, som er foreslået at skulle have den omtalte afgørelse, i og for sig ikke er mødrehjælpens samråd, men at det drejer sig om et samråd oprettet ved mødrehjælpsinstitutionen. Det må imidlertid erkendes, at affattelsen af svangerskabslovforslagets § 3, stk. 3, kan foranledige en sådan misopfattelse, når stykket ikke sammenlignes med mødrehjælpslovforslagets § 6 A, stk. 1. Endvidere synes der hos underskriverne ikke at være en klar opfattelse af, at enhver af de tre personer, som det foreslås at samrådet skal bestå af, har vetoret. Man kunne følgelig næppe tale om suveræn ret hos rådets medlemmer; det skulle da være om en suveræn ret for den enkelte til at sige nej. Og må jeg minde om betydningen af — det fremhævede jeg allerede ved første behandling — at der stilles krav om enighed i samrådet i de tilfælde, hvor der skal gives tilladelse til svangerskabsafbrydelse.

Udvalgets anmodning om en forhandling med de pågældende repræsentanter synes da også at have foranlediget et mere indgående studium af lovforslaget fra de pågældendes side, for lægerepræsentanterne udtrykte ikke overfor udvalget noget ønske om, at der ikke skulle være samråd med mødrehjælpsinstitutionen, men alene om, at den ene af de læger, som knyttedes til samrådet, skulle være den behandlende overlæge. Nu er det således, at sundhedsstyrelsen, som efter lovforslaget skal indstille til disse samråd, hele tiden har haft den opfattelse, at den anden læge — altså den, der ikke er psykiater — skulle være en gynækolog eller en kirurg.

Udvalgsflertallet er enig i den af socialministeren foreslåede ændring til mødrehjælpsloven. Ganske vist imødekommes ikke herved overlægernes ønske om, at det skulle være den behandlende overlæge, der skulle knyttes til samrådet. Der er imidlertid en række praktiske vanskeligheder forbundet med en gennemførelse af noget sådant; og den form, ændringsforslaget har fået: at den ene af lægerne skal være kirurg eller gynækolog, om muligt den stedlige overlæge, skulle da også kunne være en betryggelse for lægerne.

Jeg skal på flertallets vegne anbefale,

at man stemmer såvel for denne ændring til mødrehjælpsloven som for ændringsforslag nr. 2 til svangerskabsloven.

Endelig vil jeg gerne omtale det af justitsministeren stillede ændringsforslag til § 1, stk. 2, i svangerskabsloven, der går ud på en noget ændret ordlyd. Man er vendt tilbage til den af ministeren først foreslåede ordlyd og har ændret 20 uger som grænse for det tidspunkt, hvor svangerskabsafbrydelse må finde sted, til 16 uger. Der har hele tiden hos enkelte af udvalgets medlemmer været nogen usikkerhed overfor, hvorvidt det nu var rigtigt at udskyde tidsfristen til 20 uger. Da lægedeputationen var i udvalget, benyttede man lejligheden til at drøfte dette spørgsmål med den. Der var ikke ligefrem enighed mellem speciallægerne; opfattelserne svingede fra, at der overhovedet ikke skulle være nogen grænse, til 3 måneders grænsen. Men der var en enkelt ting, som der dog syntes at være almindelig enighed om, nemlig at 12.—13. svangerskabsuge er de mest kritiske med hensyn til svangerskabsafbrydelse. Ministeren har derfor måttet gøre det, som man altid må gøre, når man har drøftet en sag med specialister, der har forskellige opfattelser: søge at nå frem til sin egen opfattelse af, hvad der må være det rigtige, og der er altså nu stillet ændringsforslag om, at grænsen skal være 16. svangerskabsuge.

Jeg kan på udvalgets flertals vegne anbefale, at man stemmer for dette ændringsforslag.

Ellen Poulsen: Under henvisning til forretningsordenens § 7, stk. 6, henstiller jeg til den højtærede formand, at forhandlingen nu standses, og at ændringsforslagene og lovforslagene henvises til folketingsudvalget til yderligere behandling. Jeg fremsætter denne henstilling på det konservative folkepartis, Danmarks retsforbunds og venstres vegne. Som motivering for denne anmodning vil jeg gerne fremføre, at ændringsforslaget til mødrehjælpsloven først kom udvalgets medlemmer så sent i hænde, at det var udelukket at få det forelagt...

Formanden: Jeg gør opmærksom på, at forhandlingen kun drejer sig om ændringsforslagene. (*Kristen Amby:* Må jeg bede